

NADBISKUPIJA ZAGREBAČKA
RKT. ŽUPA SV. ANTUNA PADOVANSKOG
HR - 10000 Zagreb, Sveti Duh 31
tel. 01/3771-555, fax: 01/3757-675
www.sv-antun.hr e-mail: zupa.sv-antun@zg-nadbiskupija.hr

POBOŽNOST „13 UTORAKA“
pred blagdan sv. Antuna Padovanskoga

DESETI UTORAK
Zagreb, 16. svibnja 2017.

Mons. Enco Rodinis, ekonom

HOMILIJA

U ono vrijeme, na posljednjoj večeri, Isus je uočio nemir svojih učenika, pa je osjetio potrebu umiriti ih i uliti im povjerenje u budućnost. Rekao im je: "*Mir vam svoj ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje.*" Ne znamo točno što je Isus mislio kada je govorio o miru koji daje svijet, jer se taj mir može promatrati i na osobnoj i na društvenoj razini. Ne znamo je li on mislio na mir koji svaki pojedinac kao osoba treba pronaći za sebe, kao mir u osobnom ispunjenju i zadovoljenju želja ili je mislio na mir u društvu u odnosima među narodima. Vrlo često su jedan jako povezani s drugim, jer se međusobno uvjetuju. Upravitelji naroda i država, kako bi sačuvali društveni mir, znaju da to mogu ako su građani zadovoljni. A u globalnim svjetskim odnosima vjeruju u mir ako uspiju 'umiriti' svoje neprijatelje oružanom silom. To su bili davno oprobani i provjereni modeli Rimskoga carstva.

Ako je Isus pomišljao na mir ondašnjega svijeta u takvim modelima, onda je znao da to nisu cjelovita shvaćanja mira, te da je pravi mir nešto sasvim drugo od onoga što se može vidjeti u svijetu.

U ovo vrijeme aktualna je Isusova riječ jer i današnje društvo govori o miru kroz prizmu onih starih rimskih modela, ovisno govori li se o miru unutar zemlje ili se pak govori o miru prema onima vani. Vlastodršci i moćnici ovoga svijeta često se vode logikom: posvadi ljude i započni sukob, pa nametni mir. Naravno, mir po nekom svojem vlastitom modelu, koji se onda nazove imenom zaštite ljudskih prava i demokracije, pogotovo u krajevima u kojima imaju gospodarski interes. A kad se mir 'kupuje' unutra, onda se moćnici trude zadovoljiti svačije apetite i želje, ne pitajući se koliko su dobre, ispravne, koliko koštaju te koliko nemira drugima donose.

Mir u meni, u nama - na osobnoj razini često primjećujemo da smo danas preužurbani i u trci za stjecanjem kruha do mjere da živimo nemirno. Živimo, rečeno jezikom našega vremena, stresno da se nemamo kad ni upitati o pravom miru duše. Toga se mira možda i bojimo, pa se bojimo biti sami negdje u miru i posvetiti se razmatranju Boga. Do te mjere smo zagušeni nemirnim načinom života, da nemamo vremena za sebe. Od životnih briga i od stresa nemamo kada, a i nemamo snage i volje, uznemiriti se nad stanjem svoje duše. A najčešće ni sami ne želimo mir duše koji se ostvaruje u zajedništvu obitelji i u iskrenom odnosu s Bogom, te sve češće tražimo onaj nemir stalnog događanja i aktivnosti. Često smo, pod izlikom mira, spremni i na onaj pasivni mirni život pred televizorom, što kao posljedicu ima i umrtvljenje obiteljskog zajedništva, pa zaboravljamo na bitna životna pitanja.

Može se tako imati cijeli svijet i ne imati mir, jer istinski mir ili nemir je u nama. Da bi u nama 'zaživio' mir potrebno je osloboditi se svega onoga što nas zatrpava sporednim stvarima. Jer mir nije neka ideologijska vrednota, nego je vrednota cijelog čovjeka, vrednota naše nutrine. Mir je vrednota srca, vrednota ljubavi. Samo onaj koji u drugome prepoznaje vrednote, koji se nalazi kroz drugoga može imati mir u svojem srcu.

Mir i spokoj koji su uživali apostoli s Gospodinom, i nama je nasušna potreba, budući da smo kušani i pritisnuti različitim nemirima. Mir je stanje kojem teži ljudski život, koji se na zemlji nalazi u različitim okolnostima nemira i nesavršenstva. Možemo reći da je ljudski život zadan potrebom mira, kako u dimenziji osobnog življenja, tako i u društvenim razmjerima.

Mir možemo nazvati stanje zadovoljenja najvažnijih, ako ne i svih životnih potreba. Shvaćamo ga i kao plod ljudskih nastojanja koja su urodila ostvarenjem, ali isto tako može nastati kao plod zajedništva s osobama koje su životno stabilne, pune smisla i duha, te na nas prenose svoje darove. Mir je rezultat zajedništva s osobama koje znaju što hoće, što rade i koji je smisao njihova života, pa nam one iznutra ulijevaju povjerenje, sigurnost i stabilnost duha, što možemo nazvati jednom riječju **mir duše**. Upravo takav mir su osjetili apostoli s Kristom Gospodinom, izvorom i nositeljem pravog mira ljudskom biću.

Na tragu rečenoga možemo razumjeti zašto Isus kaže svojim učenicima da im daje svoj mir koji nije kao mir svijeta, jer on daje mir koji se ostvaruje **ravnatežom u duši**. A ta ravnoteža i stabilnost duše ostvaruje se darom Duha Svetoga koji ne dopušta da vjetrovi i valovi ovoga svijeta dušu izbace s njezina puta prema spasenju i vječnosti.

Mir pronosi i Sveti Antun – kojeg nazivamo i apostolom mira i dobrote. Uživao je veliki ugled zbog sposobnosti da ljubaznošću uspostavi ravnotežu tamo gdje su mnogi problemi unosili nemir. Donosio je mir između zavađenih strana. Pronosio mir i dobrotu između ljudi, razdiranih u ono vrijeme strankama i bandama, mir i dobrotu između raznih općina, koje su sebični interesi i ponos dijelili bez prestanka. Pronosio je mir i dobrotu unutar kućnih zidova, gdje su nesloga i zloba mogle život pretvoriti u

muku.

Mnoge naše majke kroz molitvu i zavjete od njega traže zagovor i pomoć u najrazličitijim potrebama. Kroz povijesti, a tako i danas mnoge *obitelji* u teškim trenucima tražile su i traže posredovanje sv. Antuna u molitvi i uvjeravanju, u donošenju mira i pomirenja kako bi se prevladale krize.

Okupljeni zato danas oko sv. Antuna u pripravi na njegov blagdan ne možemo se ne sjetiti jedne od osnovnih potreba za pravim mirom - u naše vrijeme i u našem narodu, tj. **naših obitelji** koje osobito danas prolaze kroz teška iskušenja nemira. Ne bismo trebali gubiti vrijeme i dokazivati da nemir i kriza kojoj smo svjedoci zahvaća obitelji; ali duhovna, pa i materijalna obnova započinje i završava u obitelji. Ako jedna zajednica ili društvo žele ići naprijed, ako želi doživjeti preporod, onda to mora započeti i ostvarivati se kroz obitelj, u životu zajedništva u obiteljskom miru.

Draga braćo i sestre, poput sv. Antuna oslonimo se na Gospodina Isusa Krista, na mir koji nam on daje, njemu predajmo svoj život, svoje uspone i padove, svoje nemire i svoja nadanja.

Molimo danas za obitelji, za muževe i žene, koji su po Božjoj volji pozvani da budu darivatelji života, da ih Gospodin obdari otvorenošću životu unatoč neizvjesnosti u kojoj žive.

Molimo danas posebno za djecu koja su izložena brojnim lošim utjecajima, da u svojim roditeljima, odgojiteljima i učiteljima uvijek imaju svijetle uzore za svoj život.

Svatko od nas neka prepozna Isusa u svojem životu pa će time zavladata i njegov mir u nama i među nama. Budimo svjedoci Isusove istine, ljubavi i nosioci mira!